

مدارس جادوگری

تعداد کشورهایی که مدرسه‌ی جادوگری دارند نسبت به آن‌هایی که ندارند بسیار کم است. دلیل این امر آن است که جوامع جادویی اکثر کشورها آموزش در منزل را ترجیح می‌دهند. گاهی اوقات نیز جامعه‌ی جادوگری یک کشور معین بسیار کم‌تعداد یا پراکنده هستند و دوره‌های تحصیلی مکاتبه‌ای روش مقرون به صرفه‌تری برای تعلیم فرزندان محسوب می‌شود.

یازده مدرسه‌ی جادوگری پرقدمت و معتبر در سراسر جهان وجود دارد که تمام آن‌ها در کنفدراسیون بین‌المللی جادوگران ثبت شده‌اند. مؤسسات کوچک‌تر و با نظارت کمتری نیز آمده و رفته‌اند که یافتن تاریخچه‌ی آنان سخت‌تر است و به ندرت توسط وزارتخانه‌ی مربوطه ثبت شده‌اند (که در آن صورت نیز، من نمی‌توانم استاندارد بودن تحصیلات ارائه‌شده‌ی آنان را تضمین کنم). هر کسی که مایل است بداند مدرسه‌ی جادوگری تأیید شده‌ای در منطقه‌شان وجود دارد یا خیر، باید نامه‌ی درخواستی را با جغد به کنفدراسیون بین‌المللی جادوگران، اداره‌ی آموزش و پرورش ارسال کند.

محل دقیق هر یک از مدارس ذیل یک راز بسیار محفوظ است. مدارس نه تنها از ظلم و آزار مشنگ‌ها می‌ترسند، بلکه حقیقت تأسف‌آور آن است که تمام این مؤسسات در مقاطع مختلفی از تاریخ طولانی‌شان، از پیامدهای جنگ‌های جادوگری و توجه خصومت‌آمیز جوامع خارجی و داخلی ضربه خورده‌اند (تنها در بریتانیا نیست که تحصیلات جادوگران جوان مورد دخالت یا فشار وزارتخانه قرار گرفته است). به عنوان قاعده‌ای کلی، معمولاً مدارس جادوگری در نواحی محصور در خشکی و کوهستانی قرار گرفته‌اند (هرچند همان‌گونه که در ادامه خواهید دید، استثناءهای درخور توجهی نیز وجود دارند)، چرا که دسترسی به این نواحی برای مشنگ‌ها دشوارتر و دفاع از آنان از دست جادوگران سپاه آسان‌تر است.

مهوتوکورو^۱

(تلفظ: مَهوئُکُر)

این مدرسه‌ی باستانی ژاپنی در میان یازده مدرسه‌ی بزرگ جادوگری دنیا کمترین تعداد دانش‌آموزان را دارد و از سن هفت سالگی دانش‌آموزان را می‌پذیرد (اگرچه تا 11 سالگی به‌طور شبانه‌روزی حاضر نمی‌شوند). کودکان جادوگر تا زمانی که شاگرد روزانه هستند هر روز سوار بر پشت دسته‌ای از مرغ‌های طوفان گول‌پیکر به مدرسه آمده و به خانه برمی‌گردند. کاخ پرنقش‌ونگار و زیبای مهوتوکورو از سنگ یشم سفید ساخته شده و در بلندترین نقطه‌ی جزیره‌ی آتش‌فشانی «خالی از سکنه»^۲ (یا اینکه مشنگ‌ها این‌گونه تصور می‌کنند) «مینامی ایوو جیما»^۳ قرار گرفته است.

هنگام ورود دانش‌آموزان، رده‌هایی افسون‌شده به آنان داده می‌شود که با بزرگ شدن آن‌ها بزرگ می‌شوند و رفته‌رفته با افزایش پوشنده‌ی آن تغییر رنگ می‌دهند، به این صورت که با رنگ صورتی کم‌رنگی شروع شده و (اگر در هر درس جادویی بالاترین نمرات کسب شود) به رنگ طلایی تبدیل می‌شود. اگر رده به رنگ سفید درآیند، نشان‌دهنده‌ی این است که دانش‌آموز به قوانین جادوگری ژاپن خیانت کرده و به فعالیت‌های غیرقانونی دست زده است (که در اروپا آن را جادوی «سپاه» می‌نامیم) و یا قانون بین‌المللی رازداری را زیر پا گذاشته‌اند. «سفید شدن» ننگ بسیار بزرگی است که منجر به اخراج فوری از مدرسه و دادرسی در وزارت سحر و جادوی ژاپن می‌شود. شهرت مهوتوکورو نه تنها به دلیل سطح تحصیلی قابل‌ستایش آن، بلکه به دلیل آوازه‌ی عالی آن در کویبیدیچ نیز هست، که طبق افسانه‌ها، قرن‌ها پیش توسط گروهی از دانش‌آموزان بی‌پروای هاگوارتز به ژاپن معرفی شد که تلاش داشتند با جادوهای کاملاً نامناسب خود به دور دنیا بگردند و از مسیر خارج شدند. آن‌ها توسط هیئتی از کارکنان جادوگری مهوتوکورو که مشغول رصد حرکات سیارات بودند، نجات داده شدند و آن‌قدر به عنوان مهمان آنجا ماندند که به همتایان ژاپنی خود اصول و پایه‌های بازی را آموزش دهند، کاری که تا آخر عمر از انجام آن پشیمان شدند. تمام اعضای تیم کویبیدیچ ژاپن و برندگان کنونی لیگ قهرمانان (تیم «تویوهاشی تنگو»^۳) مهارت خود را مدیون تمرین‌های طاقت‌فرسایی می‌دانند که در مدرسه‌ی مهوتوکورو انجام داده‌اند، آن‌ها بر فراز دریای گهگاه متلاطم در شرایط طوفانی تمرین کرده و مجبور بودند مواظب باشند نه تنها توپ‌های بازدارنده^۴ بلکه هواپیماهای پایگاه مشنگی جزیره‌ی مجاور به آن‌ها برخورد نکنند.

¹ Mahoutokoro

² Minami Iwo Jima

³ Toyohashi Tengu (تنگو: موجودی افسانه‌ای در باورهای دیرینه‌ی مردم ژاپن. م.)

⁴ Bludger

آواگادو^۵

اگرچه آفریقا مدارس جادوگری کوچک‌تری نیز دارد (برای اطلاع از نحوه‌ی پیدا کردن آن‌ها، به متن مقدمه مراجعه کنید)، تنها یکی از آن‌ها در طول تاریخ دوام آورده است (حداقل هزار سال) و شهرت بین‌المللی بسیار مطلوبی به دست آورده است: آواگادو. این مدرسه که در میان مدارس جادوگری دنیا بزرگ‌ترین است، پذیرای دانش‌آموزان سراسر این قاره‌ی عظیم است. تنها نشانی که تاکنون از محل آن داده شده است «کوهستان ماه»^۶ است؛ بازدیدکنندگان صحبت از ساختمانی بزرگ و حیرت‌انگیز می‌کنند که از کوهپایه تراشیده و ساخته شده و پوشیده از مه است، چنان‌که گاهی شناور در میان هوا به نظر می‌رسد. بسیاری از (برخی می‌گویند همه‌ی) جادوها از آفریقا سرچشمه گرفته‌اند، و فارغ‌التحصیلان آواگادو به خصوص در زمینه‌ی نجوم، کیمیاگری و تغییرشکل خود بسیار نخبه هستند.

چوب‌دستی یک اختراع اروپایی است، و با اینکه ساحره‌ها و جادوگران آفریقایی به عنوان ابزار مفید در قرن اخیر آن را به کار برده‌اند، بسیاری از افسون‌ها تنها با اشاره‌ی انگشت یا از طریق حرکات دست انجام می‌شوند. به این ترتیب دانش‌آموزان آواگادو هنگام متهم شدن به زیر پا گذاشتن قانون بین‌المللی رازداری بهانه‌ی تدافعی محکمی دارند («فقط داشتم برایش دست تکان می‌دادم، اصلاً نمی‌خواستم که دهانش از تعجب باز بماند»). در همایش بین‌المللی جانورنمایان که اخیراً برگزار شد، هنگامی که گروه مدرسه‌ی آواگادو با حرکت نمایشی تغییرشکل هماهنگ خود نزدیک بود باعث آشوب شود، توجه رسانه‌ها را به خود جلب کرد. بسیاری از ساحره‌ها و جادوگران مسن‌تر و باتجربه‌تر، از بچه‌های چهارده ساله‌ای که می‌توانستند به اختیار به شکل فیل یا یوزپلنگ درآیند احساس تهدید کردند و شکایت‌نامه‌ای رسمی توسط «آدریان تاتلی»^۷ (جانورنما: جریبل^۸) به کنفدراسیون بین‌المللی جادوگران ارسال شد. فهرست بلندبالای دانش‌آموزان سابق نامدار تحصیل کرده در آواگادو شامل «باباجیده آکینگباده»^۹ می‌شود که پس از آلبوس دامبلدور به ریاست عالی کنفدراسیون بین‌المللی جادوگران رسید.

دانش‌آموزان از طریق «پیک‌های رؤیا»^{۱۰} که توسط مدیر وقت مدرسه فرستاده می‌شوند، از پذیرفته شدن خود برای ورود به آواگادو مطلع می‌شوند. پیک رؤیا در هنگام خواب بالای سر کودکان ظاهر شده و نشانه‌ای باقی می‌گذارند که معمولاً سنگ حکاکی شده‌ای است که هنگام بیدار شدن در دست کودک یافته می‌شود. هیچ مدرسه‌ی دیگری چنین روشی را برای انتخاب دانش‌آموزان به کار نمی‌برد.

^۵ Uagadou

^۶ نامی باستانی که اشاره به کوه (کوهستان) افسانه‌ای دارد که سرچشمه‌ی رود نیل تصور می‌شد. م.

^۷ Adrian Tutley

^۸ جویده‌ای از خانواده‌ی موش‌سانان. م.

^۹ Babajide Akingbade

^{۱۰} Dream Messenger

کستلوبروشو^{۱۱}

(تلفظ: کَسْتَلِبْرُوشو)

مدرسه‌ی جادوگری برزیل که از سراسر آمریکای جنوبی دانش‌آموزی می‌پذیرد، شاید در اعماق جنگل بارانی پنهان شده باشد. این قلعه‌ی شگفت‌آور در نظر معدود مشنگ‌هایی که تابه‌حال آن را دیده‌اند، یک خرابه به نظر می‌رسد (ترفندی که هاگوارتز نیز به کار می‌برد؛ بر سر اینکه کدامیک این ایده را از دیگری گرفته است اختلاف نظر وجود دارد). کستلوبروشو ساختمان بزرگ مربع‌مانندی از سنگ زرین است که اغلب به یک معبد تشبیه می‌شود. قلعه و محوطه‌ی آن توسط کایپورا^{۱۲} محافظت می‌شوند، موجودات شبحی کوچک و پشمالویی که فوق‌العاده بازیگوش و حيله‌گر هستند و در تاریکی شب ظاهر می‌شوند تا مراقب دانش‌آموزان و موجوداتی باشند که در جنگل زندگی می‌کنند. گفته می‌شود مدیر سابق کستلوبروشو خانم «بندیتا دورادو»^{۱۳} که در یک سفر تبادل نظر به هاگوارتز آمده بود، پس از شکوه و گلایه‌ی مدیر «آرماندو دپیت»^{۱۴} از بدعق^{۱۵}، شیخ مزاحم، از ته دل خندید. پیشنهاد بندیتا مبنی بر اینکه تعدادی کایپورا را برای جنگل ممنوعه بفرستد «تا نشانت بدهم در دسر واقعی یعنی چه» مورد پذیرش قرار نگرفت.

دانش‌آموزان کستلوبروشو رده‌هایی به رنگ سبز روشن می‌پوشند و به خصوص در زمینه‌ی گیاه‌شناسی و جانورشناسی متبحر هستند؛ این مدرسه برنامه‌ی تبادل پرطرفداری برای آن دسته از دانش‌آموزان اروپایی* دارد که علاقه دارند گیاهان و جانوران آمریکای جنوبی را مورد مطالعه قرار دهند. کستلوبروشو فارغ‌التحصیلان مشهور متعددی داشته است، از جمله یکی از مشهورترین معجون‌سازان دنیا، «لایبیشس بوج»^{۱۶} (نویسنده‌ی «معجون‌سازی پیشرفته»، «پادزهرهای آسیایی»، «در یک بطری برای خود جشن بگیرید!» و چندین کتاب دیگر)، و «ژوآئو کوئلو»^{۱۷} کاپیتان تیم کوئیدیچ معروف جهان، «پزندگان درختی تاراپوتو»^{۱۸}.

* یکی از همین سفرها بود که پدر و مادر «بیل ویزلی» توانای مالی آن را نداشتند و باعث شد دوست مکاتبه‌ای بیل در کستلوبروشو چیز ناخوشایندی برای او بفرستد.

¹¹ Castelobruxo

¹² Caipora

¹³ Benedita Dourado

¹⁴ Armando Dippet

¹⁵ Peeves

¹⁶ Libatius Borage

¹⁷ João Coelho

¹⁸ Tarapoto Tree- Skimmers